24. jan. 1957

FAKTA

Dato:
24. jan. 1957

Sidetal:
Dagbog 1957 I s. 15-16

24-1-57.

"Dada was a metaphysical attitude --- a sort of nihilism -- a way to get out of state of mind — to avoid being influenced by one's immediate environment, or by the past: to get away from clichés — to get free.

Marcel Duchamp

"I have forced myself to contradict myself in order to avoid conforming to my own taste."

M. Duchamp

"against café and studio platitude"

M.D.

24-1-57.

I gaar besluttet jeg mig til at male et rigtigt "uartigt" billede og jeg fik ogsaa begyndt paa "Slagteren" men underligt tamt. Og hvad bruger jeg aftenen til, saamænd til to olie-kridt "Gegeplads" med vandret lodret hovedtema — denne engang — stil er i den grad gaaet mig i blodet, og haanden, den maa ved nyddes brutalt fejer den bliverhelt maner — jeg maa faa form og farve til at "aanden" blive fyldt med flere mulighedr.

Ved man selv hvad det er man vil udtrykke naar man maler — jeg gaar det ikke, det er en fornemmelse et eller andet man søger i mod en eller anden balance man hele tiden famler sig hen i mod.

Disse ord af Marcel Duchamp "Jeg har trunget mig selv til at modsige og (bemægte) mig selv, for at undgaa at være i overensstemmelse med min egen smag" der overflodigt

Kan lyde som en dadaistisk frase er i virkeligheden meget ~~[illegible]~~ rige og klage. De indebærer et krav om den yderste selvdesiplin, nem-lig kravet om at undgaa at falde for det som de fleste malere falder for at opdyrke en bestemt farveholding, en bestemt formrakke eller en bestemt motivkreds og saa at forveksle dette ~~[illegible]~~ over-flodiske og let købte ydre apparat med personlighed. Det kræver en uhyre selvdesiplin og beherskelse at se udover disse private charme-rier at kræve noget mere, noget dybere, sandere og mere universelt af sine handlinger. En saadan svoghed for den lille personlige charme fører kunstneren ud i rutinen, maneren-stil. Mejel foa har undgaaet dette og af disse ual-nok mest konsekvent Picasso.

25-1-57.

"De fleste klovners magt over publikum hviler paa det abso-lut meningsløses fortryllelse over-sinderne. Nogle yder det en hvile, og de smiler ad sig selv, fordi de kan more sig over et par mænd, som vælte om og knuser nogle oppustede blærer, andre ler ad klovnerne af fuld hals og et oprigtigt hjerte."

Herman Bang
(Kødenhavnske skildringer.)

25-1-57.

"Naar du har faaet navn, faaet personlighed, er der med det samme en grænse, du moo tage dig i agt for at overskride, din med fælde legemlige grænse, uden for hvilken du ingen per-son har og der for heller ingen personlige krav, ingen ejendomsret. Tager du dig